

ARYBINIS ROKIŠKIS

Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. K-to Organas

89(396) | 1947 m. liepos 31 d. | Kaina 20 klp.

KOVOTI DĒL SAVALAIKIO DERLIAUS VALYMO UŽBAIGIMO

(Pb) Centro Komiteto va-

Plenumas savo nutarime

o premoniu žemės ūkiui

o pokariniu laikotarpiu

o ypatingą savalaikio ž-

oko produktu paruoš-

ymo reikšmę liudies ūklui,

o, kai vyks žemės ūkio

o pristatymai valstybei,

o dalimi priklausys šalies

o apriūpinimas, ju-

o salygu pagerinimas,

o svarbią vietą žemės

o gamyboje užima duona —

o paruošos.

o apskrities laukose ru-

o dėl darbų jau persirito

o rase. Darbo valstiečių, ta-

o pagalbinių ir žemės

o kooperacijos draugijų

o sajunginėjų tarybiniai

o kovoja, kad Javų der-

o lėty nuimtas laiku ir be

o atsakomybė.

o visi šie uždaviniai ga-

o būtai sėkmingesnai išvykti,

o turi būti paleistos visos

o galvės ir dalgiai, arkinės

o vokiečių kultūmosios maši-

o sielėkės visos darbo ran-

o Čia gerai pasiegtą Pan-

o MTS. Šeštadienį po-

o visi stoties tarnautojai ir

o bendruomenės išėjo į laukus ru-

o kis. Geral Panemunėlio

o pasruošė Javų valymo

o laukose valstiečių ūkiose.

o tuoose valstiečių ūkiose.

Rokiškio Apkoopsajungos Pramkombinato darbo valstai

Rokiškio Apkoopsajungos Pramkombinato įmonių dirbtuvėje, kaip ir visa Tarybų Lietuvos darbo liaudis, įtemptai ir pastaukomačiai dirba, garbingai vykdami IV-jos stalinio penktmečio antrėjų metų plano išskeltuosius uždavinius liaudies ūkio atkūrimo ir tolimesnio išvystymo srityje. Patriotinis Lenino grąžinimo pramonės įmonių dirbančių kolektivų kreipimasis davė impūsą sočlenktyniavimo išvystymui, gamybos lygio pakėlimui, jos racionalizavimui, dirbinių kokybės pakėlimui ir ir savikainos sumažėjimui.

Trys mėnesinės normos

Pagrindinė Apkoopsajungos Pramkombinato įmonė – dešrų gamykla. Gamyklos dirbtuvėje išskelė šūkį: „vykdinti ir viršyti gamybinius planus klekvenę ménies, kiekvieną savaitę, kiekvieną dieną! Metini planai – iki Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimtų metinių!“

Tarpusavio sočlenktyniavimo bangą perskriejo visoje gamykloje. Išdirbio normos pradėjo kilti, kaip ant mielių. Birželio méniesės gamybinių planų gamykla išpildė 245 procentais, pagamindama vėlėto norminių 300 kilogramų dešrų 735 kg; o jau liepos mén., per pirmasias 26 dienas gamykla išleido į rinką 880 kilogramų galutinai paruoštų pardavimui dešry, išvkydydama beveik tris ménines normas.

Pramkombinato dešrų gamykla, lyglagrinčiai su gamybinių užduočių kiekybiniu viršijimu, intensyviai kovoja ir dėl gaminiių savikainos sumažinimą. Artimiausiu laiku numatyta pa-

steiktis savikainos kritimą 10 proc.

Dabartiniu metu gamyklos darbo įrankių priimtyvumas neleidžia išvystyti pilno darbo pajėgumo. Štomiš dlenomis pradėta rūpintis darbo racionalizavimui. Netrukus gaminioje bus pastatytas motoras ir nauja mašina, ko pasekoje išdirbio lygis žymiai pakils.

Dešrų gamyklos dirbančių kolektivas yra garbingai išpareigojės iki Didžiojo Spalio trisdešimtmečio duoti 12 tonų aukštos kokybės gaminių.

Gamyklos sanitarinę būklę atlikti išvystymo lygyje palaikyti padeda kiekvieną dieną atliekamas gydytojo patikrinimas ir jo duodami konkretus nurodymus.

Apkoopsajungos Pramkombinatas per paskutinius tris méniesius iš dešrų gamyklos gavo 30.000 rublių pajamų.

Užvilkinamas mašinų remontas

Nemažiau didelės reikšmės yra ir svarbos turinti įmonė yra ir Apkoopsajungos Pramkombinato vaisvandeniu dirbtuvė. Per vasaros sezoną dirbtuvė privačio pagaminti 65.000 litrų vaisvandeniu. Gamybos plano išvystymą pačioje darbo pradžioje gerokai trukdė tinkamų kamščių bonkoms stoka. Ypatingai nuo to nukentėdavo vaisvandeniu kokybinis lygis. Tačiau šis trūkumas, gavus papildomai per 2000 kamščių, buvo likviduotas.

Kitas gamybinių planu savalaikio išvystymo stabdis buvo ir dalimi tebera nepakankamas patalpų ir mašinų paruošimas aptarnavimui?

Yra sutartis su apskrities Vieninės Pramonės Kombinatu dėl kapitalinio vaisvandeniu dirbtuvės remonto ir kai kurį mašilių paruošimo darbui. Tačiau Kombinato vadovai pasirodė išsitraukę iš pašalinus „apdūmojimus“, kad net iki balandžio mėnesio „nerado laiko“ savo išpareigojimams išvystyti.

Patalpų remontą Apkoopsajungos Pramkombinatas atliko savo Jégomis. Tačiau atremontuoti mašinų Pramkombinatas jau nebepajėgė. Teko kreplis į „Pergalės“ mechaninę šaltkalvių dirbtuvę. Buvo sudaryta sutartis, atlikti formalumai ir beveik tuo viškas pasibaigė. Sutartis buvo sudaryta balandžio 21 d. Remonto darbai turėjo būti galutiniai užbaigtai gegužės mėnesį. Šaltkalvių dirbtuvė nudažė 2 mašinas ir trejetą taip „pataise“, kad šios mašinos visiškai nustojo veiklos. Tuo tarpu pagal sutartį išpareigoti atlikti dviejų bonkų plėvimo mašinų ir separatoriaus sutvarkymo, antro separatoriaus pastatymo, transmisijų sujungimo ir pratešimo darbai dar tebeikia, kada, pagaliau, „Pergalės“ mechaninės dirbtuvės vedėjas dr. Černiauskas baigė savo amžiną rūpestį visokiais pašaliniais reikalais ir teiksis atkrepti malonų dėmesį į pagal sutartį Apkoopsajungos Pramkombinatui prisilimytų darbų savalaikį išvystymą. Neaugl dr. Černiauskas nesunapranta, kad savo nepateisinaus pažadu ignoravimui jis netik žlugdo savo dirbtuvės planu savalaikį išvystymą, bet trukdo normalų darbą ir kitai įmonėi, gyvybiškai surištais su būtiniu miesto darbo žmonių aptarnavimui?

Dabartiniu metu, gavus išmę Pramkombinato gyvavime

respublikos sostinės virš 10.700 bonkų, vals vandeniu gamyba bus tęsama apskritus metus.

Netrukus Pramkombinatas išsigys nuosavą automašiną. Tas padės greičiau išvystyti dar vieną projektą – aprūpinti vals vandeniu apskrities geležinkelio stotis. Dabartiniu metu kai kuriose stotyse sunku gauti net paprasto švara vandens. Turinti savo transportą, tikimasi žymiai išplėsti vals vandeniu varfolojų tinklą.

Kyla gamybiniai rodikliai

Pagrindinalių perteikytas Pramkombinato siuvykos darbas. Dar nesenai dirbtuvėje, prisdengę organizacijos skraiste, dirbo privatus siuvėjai, neprišilaikydami jokių valstybinių kainoraičių ir normatyvų. Dabar siuvyka aprūpinta geresnėmis darbo sąlygomis, perkelta į tinkamesnes darbų patalpas; sutvarkytas ir normatyvų bei kainų klausimas.

To pasėkoje ir gamybos realizavimas kaskart vis geriau vyksta. Siuvėjų tarpe vykstančio individualaus sočlenktyniavimo išdavojant gamybiniai planai dabar reguliarai išvystomi šimtu procentu.

Numatoma pradeti gatavu standartinių dirbtuvėlių sluvimą – tam yra visos sąlygos.

Stalių dirbtuvėlių išplėtimui išsiplinta 50 kubinių metru statybinės miško medžiagos. Kol kas dirbtuvė patenkina tik savus Pramkombinato reikalus. I darbą įtraukus papildomų darbų žygį, dirbtuvės veikla išsilėpė.

Buitinio aprūpинimo pagrindas – pagalbiniai ūkiai

Kasdien vis didesnę reikiag

ja pagalbiniai ūkiai, vienai ūkiai sudaro beveik 55 ha žemės plotą. Pavaraiso sejai suose ūkiuose praėjo sugulius termuaus ir aukštame apotechnikiniam lygyje. Vasario grūdiniai kultūrų sėjos planu buvo išvystyti 110 proc. Kiemai, negu numatyt, jau dobilų ir pasodintą buvę. Pašaltai žada gausų derilių. Žeminių pasėliams paruošta aplink 5 hektarų juodo pudymo. Galutinai balgas pašarų buvę žiemai sudarymas. Šiemuprave use ūkiuose užbaigta. Jūžinės suvežta 9,5 tonos gerilėdžiovinto, aukštos kokybės plėvę ūkiuose ir dobilų.

Pagalbiniai ūkiai turi 3 aiklus, 6 karves, 3 prieauglių ir 5 kiaulės. Numatytas dar pha 1 arklių. Valstybinius pieno privalomuosius pristatymus valybei pagalbiniai ūkiai vykdys rai. Dabartiniu metu jau išvystyta apie 80 proc. metinio perduonės plano.

* * *

Apskritai imant, Rokiškio Apkoopsajungos Pramkombinatas per trumpą savo egzistavimo laiką patelsino danguj jį išdėtu vilčių. Nepaisant dėlei ar mažesnių jo darbe pasitaikančių trukumų, reikia pažinti, kad bendri darbo rezultatai yra geri. Su kiekvienais atkaklaus ir įtempto darbo dieina, vykdant istorinius VKP(1) CK vasario mén. Plenumo ntarimus, vis mažėja ir nyksta trukumai tiek darbe, tiek ir būliniame dirbančiųjų aptaršavime, atitaisomos pasitaikančios kliados, kovoja įdėlių aukštios darbo kokybės. Pirmieji Pramkombinato žingsniai pastebimai su tvirtėjo aktyvioje kovoje už ūkiesią ir laimingą socializmo šales atletij.

St. Macius

TARYBŲ ŠALYJE

NAUJU KOLEKTYVINIŲ SODYBŲ STATYBA

Visose Tarybų Sąjungos sodybose ir kalmuose plačiai išsivystė nauja statyba. Ten, kur praėjo karas, kolektyvininkai skuba likviduoti sunaikinimus; kituose rajonuose padėti į ūkį pastatė pakeičia naujais. Višur žmonės siekia statyti patogiai ir gražiai, tvirtčiau ir geriau, kaip buvo.

Kolektyvininkų daugiau nebepratinke sena, anksti troba, visai savo išvaizda primenanti amžiną vergišką dvarininkų kaimo palikimą.

Tarybinė valstybė priėmė dėmesin šiuos naujus aukštessinus kolektyvininkų reikalavimus.

Prie sajunginių respublikų Ministerijų Tarybų ir sričių vykdomų Tarybų dėl sodybų ir kolektyvinų ūkių statybų sudarytos valdybos, o prie rajonų Tarybų – sodybinių ir kolektyvinų ūkių statybos skyriaus.

Tarybiniai architektoriai išdirba tipiškus pastatų projektus, pavyzdines gatvių ir visų apylankių planinės schemas. Gyvenamų namų planai, pastatai spręsti, pavyzdžiu, pagal ge-

neralinį Jurto kaimo perstatymo planą, užtvirtintą Valdybos kolegijos architektūros reikalavimais prie RSFSR Ministrų Tarybos.

Jurtas – tolimas Sibiro kaimas, išsidėstęs 30 kilometrų nuo artimiausios geležinkelio stoties ir 140 kilometrų nuo Novosibirsko. Dabar jis sudaro vieną trijų kilometrų gatvę, susidedančią iš senų namelių bei sodų ir žalumynų.

Šitame sename, išorinių nevalydingamų kaimo išsivysto turtingas kolektyvinis ūkis, duodamas kasmet dešimt tūkstančių grūdų duonos, mėsos, pieno. Kolektyvinio ūkio pajamos apskaičiuojamos šimtais tūkstančių rublių.

Atrelės pirmyninko TSR Aukščiausiosios Tarybos deputato agronomo K. P. Šadrino iniciatyva kolektyvininkai Giproselstroje užsakė generalinį savo kolektyvinio ūkio statybos projektą. Praeitais metais projeketas buvo baigtas, ir kolektyvininkai pradėjo jo išgyvendinimą.

Naujas Jurto kaimas susidės iš trijų platių žaliuojančių gatvių su ypatingais akmeniniais

namais, puikiais visuomeniniams ir pavyzdingais ūkiai pastatais. Svarbiausiai bendraomenės – ūkiškelių pastatai gausi centralinį apšildymą. Klekviename gyvenamajame name bus elektra, vandens kanalizacija, radio. Kaimo centre suždarparas su slėniu į upę, su vasaros teatru, šokių alkstele, stadionu, valčių stotimi. Pačioje aukščiausioje vietoje iškili 400 vietų akmensinių klubų.

Atskirai rengiamas didelis bendras ūkinis kiemas. Čia bus garažas, pogrindis degalamis, gaisriniai reikmenys, šaltkalvių ir stalų – statybininkų dirbtuvė, mašinų remontui daržinė, miško medžiagų sandėlis ir priešais gatvės prieplauką.

Generaliniame plane yra daug kitų įdomių detalių, įnesti kolektyvininkų laikę jo apsvarymo ir patvirtinimo.

Ant Tarsmo upės jau ūkių hidrostoties turbina, ir kolektyvininkų namai, kol kas dar seni, apšvlečiami elektros. Paileista į darbą pirmoji eilė plynų fabriko, statomi čerpiai, kalnai ir lentų plovimo fabrikai. Šiaisiai metais bus baigtas. Ir prieš 25 nauji gyvenamieji namai. Tai – ypatingi akmensinių pastatai po du – tris kambarius, su virtuve ir šilta išvietė. Prie klekviene namo – gyvuliams pastatai asmeniniam naudojimui, sandėlukai, vairuotojų sodas su gėlynais.

Daug jėgų ir medžiagų pereitai tokio plano išvystymas, bet tai gražus tikslas, pasistatytas prieš save Jurto kaimo kolektyvininkų nusajame stalininiame penktmečiye.

J. Dmitrevas

pašarų padavimą ir mėšlo išveržimą – čia atlikus mechanizmą. Pleno perdirbtinių daugiausiai centralinė plieninė ūkių ledėjimis, sviesto ir sūrų dirbtuvė fabriku.

Generaliniame plane yra daug kitų įdomių detalių, įnesti kolektyvininkų laikę jo apsvarymo ir patvirtinimo.

Ant Tarsmo upės jau ūkių hidrostoties turbina, ir kolektyvininkų namai, kol kas dar seni, apšvlečiami elektros. Paileista į darbą pirmoji eilė plynų fabriko, statomi čerpiai, kalnai ir lentų plovimo fabrikai. Šiaisiai metais bus baigtas. Ir prieš 25 nauji gyvenamieji namai. Tai – ypatingi akmensinių pastatai po du – tris kambarius, su virtuve ir šilta išvietė. Prie klekviene namo – gyvuliams pastatai asmeniniam naudojimui, sandėlukai, vairuotojų sodas su gėlynais.

Daug jėgų ir medžiagų pereitai tokio plano išvystymas, bet tai gražus tikslas, pasistatytas prieš save Jurto kaimo kolektyvininkų nusajame stalininiame penktmečiye.

J. Dmitrevas

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

M. J. LERMONTOVO KŪRYBINIS KELIAS

(106 metų mirties sukakties proga)

Michailas Jurjevičius Lermontovas gimus 1814 metų spalio 2 d. Maskvoje. Tačiau jo senelės dvarelyje — Penzēs gubernijoje. Čia pradėjo formuotis Lermontovas žmogus, ta jis pirmą kartą susimąstęs savo tėvynės likimo, išlikimo savaus tautos, čia jis pilino ir pamilo rusų gamtą, rusų kalba, liaudies padavimų, filmus, žaldimus, šokius.

1827 metais Lermontovo senelė persikelė gyventi į Maskvą, kad galėtų paruošti ji į Maskvos universiteto pensijoną. Skandališkas metais Lermontovas buvo į ketvirtąjį universitetą įvestino klasę. Jis buvo gerai pasiruošęs, skaitė ir rašė rusikai, prancūziškai, vokiškai, angliskai, truputį mokojo lotyniškai. Pensijone Lermontovas pradėjo rašyti eilėraščius.

Anksstyks jaunystės Lermontovo eilėraščiai, ašku, yra senojo pobūdžio, tačiau jie liežuva reiškiantys apskaitymą ir literatūrinę atmintį. Puškinas buvo megaliusias Lermontovui poetas ir nepakeičiamas mytojas. Jo pirmosios poemos „Kaukazo belaisvis“ ir „Cerkevi“ yra parašytos tiesioginėje polinio pietų poemų įtakojant. Damas sau labai reiklus, Lermontovas nespausdinė savo pirkinių kūrinių, manydamas, kad yra tik moksleiviški bandymai. Ne tik nagrinėtojui, bet ištekliena pastabiam skaičiuoti jidomūs Lermontovo valstybinių ir jaunoliškių bandymai,

yra galiama spręsti, kaip daug priejo ir jautė brėstantis poetas.

1830 m. liepos 30 d. Paryžuje įvyko revoliucija. Lermontovas labai jidėmė sekėjukus. Jis beveik vienintelis rusų poetas, sveikinęs liepos revoliuciją. Tais pat metais Lermontovas išstojo į Maskvos

universitetą. Tačiau silpnai pasirodė universiteto profesorių paskaitos nepatenkinio Lermontovo.

Nepatenkinitas Maskvos universitetu, 1832 m. rudenį Lermontovas stojė į gvardijos podproporščikų ir kavalierijos Junkerų mokyklą. Ten Lermontovas daug dirbo, rašydamas prozaistinę apysaką „Vadi-

mastas“.

1834 m. Lermontovas gavo karininko laipsnį ir buvo pa-skirtas į leib-gvardijos gusarų pulką.

1837 m. žinia apie Puškinio mirčių įkvėpė Lermontovą para-šyti eilėraštį „Poeto mirtis“, kurio paskutinės 16 eilėlių tiksliai nurodė, kas buvo tikrasis Puškinio mirties kalininkas. Už „neleistinų eilėraščių“ kūrimą Puškinio mirties proga Lermontovas buvo perkeltas į Nižegorodsko dragūnų pulką, tuo metu buvusį Kaukazę.

Pilna pilietinės drąsos ir Jėgos Lermontovo poezija dar ilgai prieš Gerceno „Varpa“ žadino Rusiją, šaukė geriausius Jos sūnūs į kovą dėl šviesios Tėvynės ateities. Tokie Lermontovo eilėraščiai, kaip „Poeto mirtis“, „Goda“, „Sausio pirmoji“, žadino geriausias rusų tautos Jėgas gūdžioje Nikalojaus viešpatavimo nafty.

Dvejų Peterburge paleisti Lermontovo metal, laikas tarp pirmo ir antro ištrėmimo į Kaukazą, yra jo kūrybinio žydejimo periodas.

1837 m. vasara ir ruduo Kaukaze kūrybiniam Lermontovui augimui turėjo didžiulę reikšmę. Kaip suaugęs pilietis ir stabus menininkas, Lermontovas susidomėjo to turtiningo krašto žmonėmis ir gamta. Labai atidžiai jis susipažino su rytu literatūra, menu, filo-

sophija. Kaukazo tautų padavimai ir dainos praturtino jo kūrybą, kalnų peisažai suteikė realų foną poemoms „Mcri“ ir „Demonas“ ir knygai „Mūsų laikų dildyris“.

Gilių įspūdžių amžininkams padarė „Mūsų laikų dildyris“. Ši apysaka paruošė Turgenevo, Levio Tolstojaus, Dostoevskio, Chechovo ir Gorkio psichologinį realizmą.

1841 metais liepos 17 (29) d. Lermontovas žuvo caro satrapų išprovokuotoje dvikoje. Mirties dieną Lermontovui dar nebuvo 27 metų. Jo kūrybinės jėgos dar nebuvu pasiekusios visiško suklestėjimo.

Kad ir kaip spaudė cenzūra, kūrybinis Lermontovo palikimas toliau gyveno tautos atmintyje. Jo eilėraščiai ir baladės pastoviai buvo spaudinamos daiginuose, daignuojamos, kaip liaudies dainos. Net tada, kai rusų imperija buvo tautų kalėjimui, Lermontovo kūryba sukeldavo daugybę algarsiu pžangiuju Užkaukazio ir Vidurinės Azijos tautinės kultūros šalininkų tarpe.

Lermontovo kūriniai ne kartą citavo Leninas. Po Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos, kai Lenino mokslo apie kritišką kultūrinio praeities palikimo įsisavinimą priėmė platiuosius dirbančiųjų masės, Lermontovas, vieno didžiausių rusų klasikinės literatūros poetų kūryba, kaip ir Puškinio literatūrinis palikimas, iš iškryjuoja po visos liaudies turtu.

Rusų kalba ir rusų literatūra išjungta pasaulinė Istorinė reikšmė. Visa pažangioji žmonija gretinasi prie mūsų kultūros turtų. Tarp tų turtų žymiai vieta užima literatūrinis Lermontovo palikimas.

Z. Zulonas

Rugiaiapiūtė

Virš Matulio sodybos, skėtinių obelyų ir vyšnių sode, aukštai aukštai, žydrame augus fone, kiek tik galėjo veigti gera akis, skrido mačiai, lyg žirnio grūdas, taškas, oda, kad jis nori prisiminti pat pilkšvai šermė debesiukščio, vienintelio visame giedraje danguje ir iš lėto plaukiante iš pietų į šiaurę. Tai buvo audras. O čia, žemėje, girdėti vienodas, bet spartus dalykės: ramūnėliai kilti rugiūs.

Saule émus dar labiau spiranti, Matulis ir Grigas — arniausi kaimynai, šiandien yra bekeriai į rugius — valančių nukūlūtino į Matulio sodą, rugiūs palikdami pradagiuose, susėdo po viena išsišerjus, ir šakota obelimi, nubraukė ar kaktą ir visa veidą rovele, neįjusi prakaitą, ragave nuobuolis obuolius ir gyre šležių derilių: javų — laukuose ir

vaisių — sodoose.

— Skani rūgštis, — gardžiavosi Grigas, nors obuolys dar nebuvu prinokęs: — atgalvina tokio kaitro.

Netrukus atėjo ir rišėjos — į žmonos, balgusios rišti paskutinius nukirstu rugių pėdus ir atsinešamos iš po sustatyti gubos šaltus barščius, agurkai, duonos, mėsos.

— O šiemet rugellai — kaip mūras, — riekdama duoną, kalbėjo Griglenė. — Ir patys grūdat tokie brandūs, žvilga, kaip auksas. Atsigausime už praetus metus.

— Netrukus ir šviežios duonelės paragausime, — pridėjo Matulienė.

— Taigi, — pradėjo vyrai, pradėdami valgyti.

Pirmuoju kąsnius valgydami išlyéjo, bet po to vėl kalba užsimiegė.

— Kalp manai, — kalbėjo Matulis, — apie kūlimą? Juk, taip sakyt, susirinkime įsipa-

reigojome dar prieš terminą atlikti prievoles.

— O ką čia daug manysi, — šaltai atsakė kaimynas, — darysite taip pat, kaip ir kitų sustarė: — mūsų apylinkėje pas Rimšą Jau vakar MTS atgabeno kuliama. Berods, kad ir pat esi sudarės sutartį?

— Taigi.

— Tai ir viskas. Nuvešime nekultus, o grįsime su iškultais, O su vežimais tiesiog į grūdų priėmimo punktą.

— Teisingai. Juo greičiau atliksite prievoles — Juo geriai ir mums, ir valstybei.

Taip bešnekant, giedrių ir tyliai dieną sudrumstė motoro pupseišmas, atskridęs iš Rimšos sodybos, prisiglaudusios jauno beržynėlio pakraštyje.

Vyras ir moterys susižvalgė.

— Va, tik paminėjau kuliama — ir atsiliepė, — išterpė viena moterų.

— Nejaugt kas nors Jau kulių — truputį nustebės ištarė Grigas.

Leikus su Baltušiu jau nu-

kirto rugius, bet kad jau būtu pradėjė kulti — neatrodo. Tur but, tik bando motorą.

— Ir man taip rodosi.

Nusiūstotės išus, Grigas kalbėjo:

— Privalgiau, net sunku atsikelti, — ir šypsodamas atsistojo.

— O mums, kaimyneli, savo ruožtu reikia dar labiau suruštis, — į tai tarė Matulis. — Pasispausime kaip reikiant — ir užbaigiam šiandien rugiųplėstę!

— Kažin? — iš Grigo lopu išsprido vienintelis žodelis, ir jis atverčia galvą į saulę.

— O kad taip, kaimyneli, truputį paleknynautumėm, gal darbas sparčiau vyktų, a? — prieš išsiškriant į savo rugiųbarus dar paklausė Matulis?

— Kodėl ne? Galim!

— O jūs manot, — beveik sutartinais, bet nepiktai atsiliepė žmonos, — kad mes kaip patrakusios laktysime paskui jus, išvertusios akis?

— Nieko, nieko, — alkito Grigas, — galėsint truputį ir la-

Klemensas Kairiūkštis

MŪS GYVENIMAS

Mūs gyvenimas žvaigždėmis švyti,
Tyru džiaugsmu, kaip pievų rasa,
Mūs gyvenimas — saulės jaunystė
Amžinieji spinduliai užburtai.

Giedrė nuoalka žengiam į darbą,
Lydi dainos, kai einam namo,—
Neskraldyti mūs téviškėj vargi,
Juodai dienai lankyt niekados.

Mes gyvenimą saulų sukūrėm
Po raudona Tarybų žvaigždė,
Pas nėra nei ponų, nei buriu,
Išnaudotųjų klasės nėrai

Su daima mes gyvenimą lydim,
Skambia posmai laisvėj laukai:
Ir tuomet, kada vyšnos sužydi,
Ir kai tulpmis mīrga langai.

Savo laimę — gyvenimą turim,
Pirkta karštai kareivių krauju,
Juo mes plaukiam, lyg Baltijoj burė,
Nepažstanti jokių audrių

J. Krasanskas

TĒVIŠKĖS SODNELIS

Pasisupk, pušeles,
Prile gimtinės sodo.
Tėviškės sodnelis
Jau ne taip atrodo:

Jaunos obelėlės
Pralenkė senasias,
Skausmo ašarėlių
Sodne neberasi.

Ant šakelių supas
Saulės spindulėliai,
Senos šakos trupa,
Krinta stagarėliai.

I padangę kyla
Nukapotos šakos.
— Mes šias dlenas mylim, —
Viena kital sako.

Audros nebebatlos —
Šakos susipynę.
Stalininiai valsiai
Puošta mūs' Tėvynę.

Linksmos obelėlės
Lyg dalnuoja, rodos.
Mano tėviškėlė —
Obelėlių sodas.

blau sukrusti. Liežuvėlius, ačiū dievui, neblogus turite, tai ir darbe galės „padalkas“ labiau pasukti, — ir mirktelejo Matulienė.

Sužvangojo pustomi dalgaliai Matulio ir Grigo rankose, o po to pasigirdo vienodas, ritminigas, spartus jų įeksėjimas: pakirsti rugių gulę į ligylius pradagius. Ir netrukus čia, kur eldamas plovėjas palikdavo užpakaly savęs plėčius pradagius, Jau gulėjo suristi rugių pėdai, kurų skaicius nuolat augo ir augo, o vos vos Juntamai siubojančiu rugių plotas mažėjo.

O aukštai aukštai, žydrynėje, gandras dar tēbesuko ratą.

* * *

Paskutiniems šio vasaros va-

karos saulės spinduliai skaid-

riai liepsnojančiai ugniu išsiurbūs į ramūnėlių sodybų lan-

gus, Matulio ir Grigo laukose — ten, kur dar visai nesentai brendo rugių — stovėjo tan-

klos, tvarkingai išrikuotos, gu-

bėlių ellės. Jose noko žvicia

